

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 15. maj 2007
Kontor: Regional sundhed
J.nr.: 2007-12145-56
Sagsbeh.: JLI
Fil-navn: Dokument 2

**Besvarelse af spørgsmål nr. 473 (Alm. del), som Folke-
tingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og
sundhedsministeren den 23. april 2007**

Spørgsmål 473:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 3. april 2007 fra læge Niels Dahm, Faaborg vedrørende behandling af spiseforstyrrelser, jf. alm.del – bilag 452."

Svar:

Henvendelsen fra Niels Dahm vedrører især den sociale/kommunale indsats overfor patienter med spiseforstyrrelser, som hører under Socialministeriets ressort. Jeg har på den baggrund, til brug for min besvarelse, indhentet en udtalelse fra Socialministeriet.

Jeg skal indledningsvis understrege, at regeringens tilrettelæggelse af indsatsen overfor spiseforstyrrede hviler på den faglige rådgivning, regeringen modtager fra Sundhedsstyrelsen. Som det er gengivet i henvendelsen fra Niels Dahm, oplyser Sundhedsstyrelsen, at private sociale behandlingstilbud efter Socialministeriets lovgivning ikke kan sidestilles med eller erstatte det offentlige sundhedsvæsenets tilbud.

For så vidst angår behandling af spiseforstyrrelser i sundhedsvæsenet kan jeg oplyse, at Sundhedsstyrelsen i rapporten "Spiseforstyrrelser - anbefalinger for organisation og behandling" skriver, at "generelt gælder det for behandling af spiseforstyrrelser, at det altid er nødvendigt at arbejde med patientens motivation og udbygge samarbejdet med patienten både ved indledningen af behandlingen og i forløbet. Da behandling oftest er langvarig, vil en opdeling i delmål frem imod en fuldstændig fysisk, psykisk og social helbredelse være hensigtsmæssig. Der bør i behandlingen indgå en kombination af en eller flere af behandlingsformerne: psykoterapi, ernæringsterapi, kropsterapi, miljøterapi, behandling af somatiske komplikationer og farmakoterapi".

Jeg vil samtidig gerne gentage, at regeringen er meget opmærksom på nødvendigheden af en forstærket indsats mod spiseforstyrrelser, og der er de senere år anvendt mange midler til både forebyggelse og behandling af spiseforstyrrelser.

Regeringen aftalte i efteråret 2004, sammen med partierne bag satspuljeaftalen for 2005 at afsætte 30 mio. kr. årligt med det formål at styrke den

sundhedsfaglige indsats på området i overensstemmelse med Sundhedsstyrelsens anbefalinger.

Som det også fremgår af henvendelse fra Niels Dahm har regeringen sammen med satspuljepartierne med den seneste psykiertiaftale, som blev indgået i efter 2006, bl.a. besluttet at indføre en ret til hurtig udredning i sundhedsvæsenet fra 1. januar 2008. Det betyder, at børn og unge fra 2008 ved ventetider til udredning på mere end 2 måneder får ret til udredning på en klinik eller et hospital, som regionerne har en aftale med. Fra 2009 får børn og unge, som har behov for hurtig behandling i børne- og ungdomspsykiatrien, ved ventetider på mere end 2 måneder ret til behandling på en klinik eller et hospital, som regionerne har en aftale med.

Retten til hurtig udredning og behandling vil omfatte alle børn og unge henviset til psykiatrisk behandling, herunder børn og unge med spiseforstyrrelser.

Udover den behandlingsmæssige indsats er der imidlertid også sociale opgaver forbundet med indsatsen over for mennesker med spiseforstyrrelser. Det er bl.a. oplysning, information, forebyggende initiativer og rehabilitering (efterværn) samt efteruddannelse af fx socialfagligt personale og andre, der kommer i berøring med mennesker med spiseforstyrrelser i deres arbejde. Hertil kommer private botilbud, godkendt efter serviceloven, og ambulante tilbud til mennesker med spiseforstyrrelser, der kan være et supplement til den sundhedsmæssige behandling, ligesom tilbuddene kan benyttes i rehabiliteringsfasen.

Socialministeriet har oplyst, at der i perioden 2000-2006 er blevet afsat i alt 41,1 mio. kr. via satspuljen til den sociale indsats mod spiseforstyrrelser.

Som en del af psykiertiaftalen 2007-2010 på det sociale område er der afsat ca. 9 mio. kr. over en 4-årig periode til området. Der kan søges om støtte til bl.a. forebyggelse, rehabilitering, selvhjælps- og pårørende grupper, efteruddannelse af relevant personale mv.

Kommunerne har også som en del af deres opgaver over for borgerne etableret forskellige sociale tilbud, herunder opholdssteder og botilbud, målrettet børn, unge og voksne med spiseforstyrrelser.

For så vidt angår kommunernes henvisning til sociale tilbud har Socialministeriet oplyst, at kommunerne, hvis det antages, at et barn eller en ung trænger til særlig støtte, skal foretage en grundig undersøgelse af barnet eller den unges forhold. Undersøgelsen skal omfatte barnets eller den unges

1. udvikling og adfærd
2. familieforhold,
3. skoleforhold,
4. sundhedsforhold

5. fritidsforhold og venskaber og
6. andre relevante forhold.

Kommunen skal som led i undersøgelsen inddrage de fagfolk, som allerede har en viden om barnets eller den unges og familiens forhold. Hvis det er nødvendigt, skal kommunen lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog.

På baggrund af undersøgelsen skal kommunen udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelser om foranstaltninger.

Handleplanen skal angive formålet med indsatsen, og hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet og skal bygge på de undersøgelser, der er gennemført. Handleplanen skal opstille mål og delmål i forhold til de forhold, der er nævnt ovenfor.

På baggrund af handleplanen skal kommunen træffe afgørelse om foranstaltninger efter § 52, stk. 3 i Lov om social service, når det anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte.

Kommunen skal altid vælge den eller de mindst indgribende formålstjenlige foranstaltninger, som kan løse de problemer, der er afdækket gennem undersøgelsen.

Når det drejer sig om døgnophold for børn, herunder f.eks. døgnophold for spiseforstyrrede, kan kommunen kun anvende de af kommunen godkendte offentlige og private tilbud, som indgår i Tilbudsportalen. Det spiller ingen rolle, om det er et offentligt eller privat tilbud.

Når det drejer sig om ambulante behandling af sociale problemer efter reglerne i lov om social service, herunder privat behandling, er det kommunen, som visiterer til tilbuddet og vurderer, om indholdet og kvaliteten modsvarer barnets eller den unges behov.